

பார்வை

NOVEMBER
1988

விழிகளில் நீர் சுமந்து
முடியாமல்
என்னைப் பிரிந்து
வழியனுப்பிவைத்த உன்னையும்
உன் நேசத்து மனிதர்களைப் பும்
இனி எங்கு நாம்
நான் விழிப்பேன்

கார்த்திகை
NOVEMBER 1988

PARVAI

Vic

595 PARLIAMENT STREET
TORONTO, ONTARIO
TEL: (416) 923-5705

VIC TRADING COMPANY LTD.

6089 PARK AVENUE
MONTREAL, QUEBEC
H2V 4H4
TEL: (514) 272-1404

உங்களுக்குத்தேவையான
இலங்கை

இந்திய

கனடைய உணவுப்பொருட்களையும்

குளிப்பானம்

உடன் இறைச்சி, பழவகைகளையும்

எவர்சில்வர் பரிசுப்பொருட்களையும்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்

பழைய புதிய தமிழ் இந்தி திரைப்படங்களை

வாடகைக்கும் விற்பனைக்கும் பெற்றுக்கொள்ளவும்

நீங்கள் நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

விக் டிரேடிங் கம்பனி லிமிடெட்.

VIC TRADING CO. LTD

595 PARLIAMENT STREET
TORONTO, ONTARIO
TEL: (416) 923-5705

6089 PARK AVENUE
MONTREAL, QUEBEC
H2V 4H4
TEL: (514) 272-1404

எமது ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தவராக இணைந்து

விசேட கழிவு விலைகளையும் மேலும் பல சலுகைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

புத்தகம்

தமிழர் ஒளி
மலர் 106

ஆசிரியர்:

தெய்வம்

கிணையாசிரியர்:

நெய்யாசிரியர்

ஆசிரியர்:

நெய்யாசிரியர்

ஆசிரியர்

864

தெய்வம்

கிணையாசிரியர்

ஆசிரியர்

தட்டை:

பேரணி

உழைப்பு

ஆசிரியர்

நெய்யாசிரியர்

(01)

THAMILAR OLLI ASSOCIATION

1396, St. Catherine (West)
Suites 226, 227 & 230
Montreal, Que.
CANADA H3G 1P9

ஆசிரியர் பக்கம்

வணக்கம் !

கங்கை கொண்டான் கடாரம் வென்றான். இன்று கைக்கலி
ஆக்கப்பட்டான். இம்மாதத்தின் ஈரம்பத்தில் கனேடிய மக்கள்
தொடர்பு சாதனங்களில் குறிப்பாக பத்திரிகைகளில் "மாலைத் தீவு"
அரசாங்கத்தை வகைநீக்க இலங்கை தமிழ் வாலிபர்கள் கைக்கலிகளாக
சென்று பிடிபட்டார்கள் என்ன அரித்தத்தில் செய்தயொன்று திரும்ப
திரும்ப பிரகரிக்கப்பட்டது.

ஆச் செய்தி பொய் என்று சொல்வதற்கு இன்னும் எந்த
ஆதாரமும் இல்லை.

படத்தில் உள்ள சிறுவனை பாருங்கள் எந்த ஊர் எந்த இயக்கம்
என்ற கேள்விகளை விட்டு எம் மகன் எம்மதம்பி என்ற உணர்வுகளை
கொள்கோம்.

ஒரு தாய் கண்ணீர் வடிக்க நாடு காக்க சொல்லாமல்
கொள்ளாமல் வீடு விட்டு ஓடிச் சென்றவன்.

குருதியிலே குளிப்பேன் கொண்ட தமிழ் நாட்டை மீட்பதிலே
அழிவேன் என் தன் சின்ன மனதிலே சத்தியம் செய்தவன், இன்று
"வீலை பேசப்பட்ட சரீவதேச கைக்கலி" என உலகம் எனும்
செய்கின்றது. இவனை அழைத்த இயக்கத்தை குறை கூறுவதா?
அதன் தலைமையை எண்ணி கவலைப்படுவதா? எதற்கும் ஊனிந்து

SANDEEP SHANKAR/HEMIS

A Sri Lankan mercenary is escorted by Maldivian guards.

கடலே கடந்து தன் வீரத்தைக் காட்ட சென்ற இவன்
"ராஜராஜ சொழன்" துணைவக் குறிப்பிடவா? நாடு மீட்கச் சென்ற
மகன் கலிக்கு போனான் என்று அறிந்த சுவரும் தாயை என்னி
அழுவ தா?

நாட்டுக்கு வெளியே அகதியாய் வாழ்ந்து கொண்டு இச்
செய்திகளால் வெதும்பும் எம் விதியை நினைப்பதா?..

எங்களது இனிய தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

உங்கள் சேவையில் 'கான்பை'

மலிவு... மலிவு...மலிவு... மலிவு...மலிவு...

உங்கள்
தேவை
எங்கள்
சேவை

ஏலன் ஸ்பெக்டாக்டர் 10kg. 5.99
மஞ்சள் அரிசி 10.kg 6.99
மல்லூர் 1 kg .99

லாபத்த அரிசி இலங்கை குத்தரிசி
புழுக்கலரிசி மெழுகு இலங்கை கரும்பு
கடைகிலும்.

CAN BUY
CAN BUY

5692 VICTORIA AVE MONTREAL

TEL: 345-8622

சகல விதமான இறைச்சிவகைகளும்
எம்மிடம் உண்டு

VICTORIA AVE.

METRO
COTE STE
CATHERINE

COTE
STE
CATHERINE

உங்கள்
தனபாடங்களை
ஏற்றி இறக்க
எங்களைவெ நாடுங்கள்

காந்கோடண் சூந்ப்புக்கண்—

அண்மையில் மொன்றியலில் இலங்கை தமிழ்மக்களுக்காக ஒரு கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இலங்கை தமிழ் மக்கள் மீது அடிதாபம் கொண்ட வர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இக் கருத்தரங்கில் குடிவரவு குடியகல்வு அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டனர்.

இக் கருத்தரங்கின் போது " ஈழத்தில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்காக ஆயுதங்களை ஏந்திய இளைஞர்கள் தமது நாட்டில் வாழ முடியாத சூழ்நிலையில் மறு வாழ்வு தேடி கனடாவில் தஞ்சம் கோரினால் கனடா அரசு அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளுமா? என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

இதற்கு பதில் அளித்த குடிவரவு குடியகல்வு அதிகாரி" கனடா அரசு இவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளாது. முன்பு இதே போல் எவ்வளவு பேரில் இருந்த வந்த தஞ்சம் கோரிய ஒருவர் தன் முழுக் கதையையும் எவ்வித ஒளிவு மறைவுமின்றிக் கூறினார். ஆனால் இவரை கனடா அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதே வேளை அவரை சொந்த நாட்டுக்கு நேரடியாக திரும்பி அனுப்பி வைத்தால் அவரது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்பதும் தெரிந்ததே. இன்னிலையில் இவரை என்ன செய்வது என்ற நிலைமை, ஆனால் கடைசியில் ஒருவாறு சொந்த நாட்டுக்கே அவர் திரும்பியனுப்பப்பட்டார். என்ற கூறிய அதிகாரி அவர் எவ்வழியாக திரும்பவும் தன் நாட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கப் பட்டார் என்பதை கூறவில்லை.

கனடாவில் இப்படியும் சில மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன.

நண்பர் ஒருவர் இலங்கை செல்வதற்கான விமான டிக்கட்டை மொன்றியலில் டிக்கட் ஏஜென்ட் ஒருவரிடம் வாங்குகூர். இதற்கான பணம் 1568 டொலரையும் Master card ஊடாக செலுத்துவதற்கு பத்திரத்தில் கையொப்பம் இட்டார்.

நண்பர் இலங்கை சென்று திரும்பிய பின் Master card மாதாந்த அறிக்கையை பார்த்த போது குறிக்கப்பட்ட டிக்கட்டுக்காக 1901 டொலர் கன்ஸிடம் ஒருநிலை எடுக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானித்தார். இது பற்றி டிக்கட் ஏஜென்ட்டிடம் விசாரித்த போது தவறுதலாக நடைபெற்றிருப்பது என கூறி விட்டார்.

ஆனால் இது பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த போது நண்பர் கையெழுத்திட்ட பத்திரத்தில் டிக்கட்டின் தொகை மாற்றப்பட்டு போலிக் கையெழுத்தும் இடப்பட்டது தெரிய வந்தது.

Master card, Visa card போன்ற கைகளில் பொருட்கள் வாங்குபவர்கள் பின்னர் தமது மாதாந்த அறிக்கையை அவதானிப்பதோ சரி பார்ப்பதோ இல்லாமல் என்பதால் இம்மாதிரியான மோசடி நடைபெறுகிறது.

இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் இந்த டிக்கட் ஏஜென்ட் ஒரு இலங்கைத் தமிழர் என்பதுதான். ஆனால் இவர் தன்னை பேச விரும்புவதில்லை.

- 0 -

முடிவியும்
அழியாது

ஹம்சத்வனி

முடிவியும்
அழியாது

ஒரு அறிமுகம்

சேற்றில் வீழ்ந்தன
பொன் மணி முடிகள்
எங்கே எமது
அம்பும் வில்லும்.

என்று எழுபதுகளில் பிற்காலத்தில்
ஒலித்த உறம்சத்வனியின் கவிதைக்
குரலில் ஈழத்து இலக்கிய ஈடுபாடு-
ள்ளவர்கள், போராட்டங்களில்
ஈடுபட்டவர்கள் இன்னும் மறக்கவில்லை.
அன்று தமிழில் புதிய பிரஞ்சையுடன்
கவி எழுதியவர்களில் இவரும்
முக்கியமானவர்.

சின்தனை அழும் உணர்வும் மிக்க கவிதைகளை எழுதிய இவ்வளம்
கவிஞன் பல தமிழ் இளைஞர்களுக்கு எழுகிய தலையெழுத்துப்படி
அந்நிய தெருக்களில் தூக்கி யெறியப்பட்டார்.

முகமுடி தமிழர்களும் இயந்திர வாழ்வும் கொண்ட இவ்வளவிய
தேசத்தில் சமீபத்தில் இவரது மூன்றுவது கவிதைத் தொகுதி
வெளிவந்துள்ளது.

அன்றைக்கு ஈழத்தல் வெளிவந்த கவிதைச் சிறப்புகளுடன்
இதை ஒப்பிட முடியாவிட்டாலும் இவருடைய கவிதை உணர்வும்
படைப்பு வீச்சும் இன்னும் சாகவில்லை என்பதை உணரக் கூடியதாக
இருக்கு.

புரியா இணைப்புகளோடு
மெல்லியதாய் சுவ்வியமாய்
தள்ளி வரும் ஜாஸ் இசை

மேசையில் கையுன்றியபடி
நாள்.

முன்னால் வெறுமையாய்
முன்று கதிரைகள்

அவி பறக்க நீ
கொண்டு வந்த கோப்பியில்
இலேசாகிப் போனது
அக்கை வாழ்வு.

ஆலும் வீதியில்
காத்தூக் கிடக்கிறது வாழ்க்கை
முகமுடி அணிந்தபடி.

மெல்லிய சோகம் நெஞ்சை முட்ட இக்கவி உள் அதுபவமாகப்பட
வில்லையா கனடா தமிழ் மகனே.

ஈழத்து இலக்கியம், தமிழகத்து இலக்கியம், இனி ஜரோப்பிய
அமெரிக்க, தமிழ் இலக்கியங்கள் என எதிர்காலம் தமிழ் அறிஞர்கள்
பகுப்பாய்வு செய்வார்கள்.

கனடாவிலும் தமிழன் வாழ்ந்தான், வரண்டான், தன்காலத்து
அதுபவங்களை இலக்கியமும் சரித்திரமாக்கினான் என எதிர்காலம்
சொல்லும்.) உறம்சத்தவனி தன் வாழ்பனுவலத்தினை அழகாக
கூறுகின்ற கவிதை ஒரு சில வரிகளை பாருங்கள். மிக நேரிக்கியாக
அமைகின்றது.

எதிர்பார்ப்புகளும் வாழ்வும்
முரண்டிக் கொண்டாலும்
சுற்றுத் தரும் வாழ்வின்மூன்
மண்டியிட்டுக் காத்திருப்பேன்
மரணத்தை சுவாசிக்கும் வரையிலும்
காற்றின் சோழமையில் மகிழ்ந்திருப்பேன்.

அன்புமும் ஆன்றவம் ஒண்புரிய கவிதைகரையில் அவர் மேலும்
முன்னேற பார்வை வாழ்த்துகின்றது.

- தேவராணி-

நேற்ற

முதலாளிமார்களாவும் ஆரைத்தனக்காரர்களாவும் இலக்கியம்
வளர்க்கமுடியுமா? இல்லை, எப்படி மற்ற ஆரைகளிலெல்லாம் மந்தம்
விழ்ந்து விட்டிருந்ததுவோ அப்படி இலக்கியத் துறையிலும் மந்தமே தான்.
எப்படி அரசியல் விவகாரங்கள் ஒரு தன்னிகரில்லாத தலைவரிடம்
ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்ததோ, அப்படி சமூக விவகாரங்கள் இங்கு
பாதிப்பைக் கொடுக்காத ஒரு காங்கீயத்தையும் கவர் வேட்டியையும்
மனமற்ற உறரான கோவில் பிரவேசனிகளையும் பலமிழந்து வேண்டி
நின்றனவோ, அப்படியே இலக்கியமும் இலக்கிய விவகாரங்களும் மலரு
தட்டிவிட்ட பழைய பண்டிதர்களிடமும், அங்குள்ள இலக்கிய விழிப்பையே
பிரதிபலிக்காத ஒரு சில பிற்போக்கு இந்தியப் பத்திரிகைகளிடமுந்தான்
ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. தமிழகத்தில் நேரடியாக ஒரு பாரதியையும்
மறைமுகமாக ஒரு மணிக்கொடிப் பரம்பரையையும் தோற்றுவித்தது
போல் இங்கும் தோற்றுவிக்க, ஒரு சுதந்திரப் போராட்டம் இங்கு
இருக்கவில்லை. எனவே, இங்கு பண்டிதர்கள்தான் இலக்கியப் பாசு-
காவலர்கள். இங்குள்ள இலக்கியத்தை வளர்க்கவிருந்த சுதேச
சக்திகள் அவர்கள் மட்டுந்தான்.

- மு. தளையசிங்கம் -

இனிய தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

ஸ்ரீ சிவா ஜுவலரி

இலங்கையை நனைவூட்டும்
வண்ணம் யாழ்ப்பாணத்தில்
கைதேர்ந்த நகை செய்யும்
வல்லுனர்களால்

தயாரிக்கப்படும் நகைகளுக்கு
ரொரன்ரோவில் முதலிடம்
வீரும்பீய டிடைன்கள்
நங்கையர் வீரும்பும்
நவநாகரீக வித விதமான
ஆபரணங்கள்
அனைத்திற்கும் சீறந்த ஒரே
இடம்.

721 Bloor St. W., Suite #2c,
Toronto, Ont.

(416) 531-4867

ஆபரணங்கள் அழகுக்கும்

உங்கள் முதலீட்டுக்கும்

- guaranteed 22 karat gold,
bangles, thalikkodi, rings,
chains, wedding and
engagement jewellery,
diamond rings, and other
ornaments of strictly the
best quality
- unbeatable lowest prices
- custom-made jewellery
- minor repairs and
adjustments

வியாபார நேரம்

செவ்வாய் - வெள்ளி	12.30-7.30
சனி - சூயிறு	10.00 - 8.00
திங்கள்	CLOSED

SR I SIVA

Jewellery

(11)

சுயுகதை

சுயுகதை

சுயுகதை

சுயுகதை

நான் மனதன் ஐயா...!?

"அப்பா ரொக்கச் செய்து தாங்கோ" .. என்று கேட்கியுள்
என் மகன். செய்து கொடுக்கிறேன். வினாயாகக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஜன்னலாடாக வெளியே பார்க்கிறேன். பனி கொட்ட ஆரம்-
பித் திருக்கிறது. "வீணர் தொடங்கிட்டுது" முணுமுணுத்தபடியே
ஒரு கதிரையை இழுத்து ஜன்னலருகே போட்டு விட்டு கொட்டும்
பனியைப் பார்த்த வாறிருக்கிறேன்.

பனி விழும் போதெல்லாம் எனக்கு எங்கள் ஊர் வெயில்தான்
 ஞாபகத்திற்கு வரும். அந்தக் கொழுத்தும் வெய்யிலென்ன... அந்த
 வெயிலால் உருகி பொருமி நிற்கும் றூட்டுத் தாரென்ன...
 சிலவேளைகளில் உருகிய தார் பாட்டா சிலிப்பரின் அடியில் பிரண்டு
 பின் அதில் ஒரு குழனிக் கல்லம் ஒட்டிவிட , காலை அழுத்தி
 வைக்கும் போது கீழே பாதத்தில் ஏதோ நெருடுமே.. அதவும்
 ஒரு தனி சுகம் தான். சற்று நேரம் மனத்தில் ஏறி அந்தக்
 கொதிக்கும் வெயிலில் ...சுகமாக பனை வடவிகளுடாக.. வயல்
 வெளிகளுடாக

" அப்பா...அம்மா எப்ப வருவா? மகனின் கேள்வி பனியில்
 கொண்டு வந்து நிறுத்திகிறது. அவனையே பார்க்கிறேன். டேய்
 என் சாயல் கொஞ்சம் கூட இல்லையேடா.. உரித்துப் படைத்து
 உன்னை அம்மாதான்.

" அப்பா...அப்பா...அம்மா எப்ப வருவா? அழுத்தம்
 திருத்தமாக மீண்டும் விசாரிக்கிறான். சாரி ஓரம்பித்த விட்டான்.
 காதல் விழாதது போல இருந்து விட வேண்டியது தான்.

மீண்டும் ஜன்னலாடாகப் பார்க்கிறேன். கண்முன்னால் சாந்தினியின்
 முகம் தோன்றுகின்றது. வட்டக் கண்கள், இரண்டைப் பின்னால், வாயில்
 எந்த நேரமும் ஒரு குழம்புச் சிரிப்பு. இந்த முகம் என்றும்
 மறந்து போகாது.

உலகி

சாந்தினியை முதலில் பார்த்த ரசித்த நாள் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. " அடுத்ததாக குறத்தி நடனம்..." என்ற அறிவிப்பை தொடர்ந்து மேடையில் ஒரு எழில் மிகுந்த குறத்தி தோன்றியதும், பக்கத்திலிருந்த நண்பன் கிசுகிசுத்தான். " மச்சான், எங்கடை போய்மா? ரனின்ரை மகளடா உவள்"... கண்டி மாத்தளையென்று சேவை புரிந்த போய்ட்மாட்டரை சொந்த ஊருக்கு மாற்றிய ஞரியரை அங்கேயே வாழ்த்தினோம். பிறகென்ன போய்ட் பியோன் போல ஒவ்வொரு நாளும் தவறாத கபால் சந்தோர் போய் என்னுடைய சாந்தினியின் முகம் அங்கு தெரியாதா என அலைத்தேனே ஒரு அலைச்சல்.

ஒரு நாள் - சாந்தினி சக்கத்த ஊர் ரியூட்டரிக்குப் போவதாக தகவல் சொன்ன நண்பன். " பவே பாண்டியா" நானும் அங்கு படித்தால் தான் அட்வான்ஸ் லெவலே பாஸ் பண்ணமுடியும் என்பது போல என் டீட்டில் " அவித்த... அவள் உட்காரும் பெஞ்சின் முன் பெஞ்சில் உட்கார்ந்து... அந்தக் கருவிகளை அடிக்கடி கண்களால் சந்தித்து...

டிபூட்டரி அறிமுகம் ஒரு புன்சிரிப்புக்குப் போதுமாயிருந்தது. பேச வேண்டாமேடா.

" நீ பயப்படாத மச்சான்.. நேரா போய் அவளின்ரை நோட்டை கேள்..." என்று ஊக்குவித்தான் உயிர் நண்பன்.

" சாந்தினி... உங்களிட்டை ஒண்டு கேட்கலாமா? என குழப்பத்துடன் அவள் முன் சென்று நின்றேன். என்ன என்பதுபோல கண்களில் குழப்பம் தெரிய பார்க்கிறேன். நாவுலர, இதனம் படாக் - படாக் என அடிக்க " வந்த...ம்...என்றை நோட்டை அரோ அடிச் சுட்டாங்கள். நீக்க உங்க டை நோட்டை கந்தா கொப்பி பண்ணிட்டுத் திருப்பித் தந்திருவன்..." என பாட்டரி வீக்காகிப் போன ட்ரான்ஸ்பிரென்ட் ரோடியோ மாதிரி ஒலித்தேன்.

இரண்டு நிமிட மௌத்திற்குப் பிறகு " அடுத்த கிளாஸ் முடிய தீர்ரன்.. " என்று விட்டு ஒரு கொலையே பண்ணியவன் போல மிரண்டு கொண்டு போனான்.

அடுத்த கிளாஸ் முடிய இரண்டாவது கொலையை செய்து விட்டு நோட்ஸைத் தந்தான். அதை யாரையா படித்தான். அந்த குண்டு குண்டான எழுத்துக்களையே நாள் முழுவதும் வீட்டில் அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பின்புறமாக வந்த என் அம்மா பொடியன் ஒரே ஊக்கமாகப் படிக்கிறாள் என மகிழ்ந்து கொண்டே முட்டைக் கோர்ப்பியடிக்கப் போனாள். சுமமா சொல்லக் கூடாது. என் நண்பனுக்கு செம மூளை.

" நோட்ஸைக் குடுக்கேக்கை வேறே புத்தகத்தையும் சேர்த்துக் கொட்டா.. " "

எங்கூர் பிள்ளையார் கோவில் திருவிழா ஆரம்பமாகி யிருந்தது. அட்வான்ஸ் லெவல் ரிசல்டை நினைத்து கோவில் பக்கமாக போய்க் கொண்டிருந்தேன். ஹெரயா.. முன்னாலே 'உறவு சாறி' உருத்திக் கொண்டு என் சாந்தினி... என்னை அவளும் எதிர்பாரிக்கவில்லை போலும் என் கண்களை அவள் பார்த்த கணத்தில் மின்னல் அடித்தது. நாளைத்துடன் சிரித்துக் கொண்டே தலையைக் குனிந்து கொண்டு வந்தாள். என்னைக் கடக்கும் போது கடைக்கன்னலில் மீண்டும் ஒரு மின்னல் உபயம். " மச்சான் சுழண்டுட்டாளடா... கிசுகிசுத்துக் குழா கவித்தனின் என் நண்பன்.. "

திருவிழா முடியமுன்னரே நானும் அவளும் ரகசியக் குரலில் பேச ஆரம்பித்து விட்டோம். தேர்த்திருவிழாவன்று நெருக்கியடிக்கும் பக்க கோடிகளுக்கிடையே காதல் கடிதங்களும் பரிமாறியாயிற்று.

ஆல் ஏ. எல். ரிசல்ட் வந்த போது இருவருமே பெயல்.

மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் டவுனிலுள்ள டியூட்டரி ஒன்றிற்கு சென்று படித்தோம். பச்சில், டிக்கா, சுபாங்கபேயில், பப்பிளிக் லைப்ரரியில் சமயநிகைக்கும் போதெல்லாம் சினிமா, தியேட்டர்களுள் காதல் வளர்ந்தது. விண்டர் தியேட்டருள் அவளது கை விரல்களை முதல் முதலில் சொட்டேன். இருட்டில் என் தோளில் சாய்ந்தாள். "ராஜா" என்றுள். "கண்ணை" என்றேன். "கண்ணு" என்றுள். ம.. அவள் தலையில்ருந்த இலிய ஜம்பு வாசம் அடித்தது. (என் வீட்டில் அரப்புத்தான் வினேசமென்று மட்டும் சீயாக்காய்)

இரண்டாம் முறையும் ரிசல்ட் வந்தது. அவள் கோவிந்தா. எனக்கு பரவாயில்லை. ஜி. சி. எம். ஏ செய்யப் போதும். கொழும்பு பயணத்தேன்.

ஒவ்வொரு வாரமும் தவறாது கடிதம் எழுதினாள். ஒரு முறை மட்டும் சந்தி வந்தது. அவளது அப்பா இறந்து விட்டதாக. உடனே ஊர் திரும்பி அன்றிரவு அவளை ரகசியமாக சந்தித்தேன். என் மடியில் தலையை வைத்து அழுது தீர்த்தாள். அறுதல் சொன்னேன். திரும்பினேன்.

இந்த நாட்களில் தான் எங்கள் காதல் என் வீட்டுக்குக் தெரிய வந்திருக்க வேண்டும். அம்மா பத்திரகாளியாக மாறியிருக்கிறாள். எங்கோ ஓரிடத்தில் சாந்தினியின் அம்மாவைக் கண்டு திட்டித் தீர்த்திருக்கிறாள். கூடவே என் மாமாவின் மகளான புவன லோசினியை எனக்கு கலியாணம் பேசி, என் மாமா எனக்கு அள்ளித் தரவிருந்த சீதணங்களைக் கணக்குப் பார்க்கவும் ஆரம்பித்திருக்கிறாள்.

இவற்றிற்குப் பிறகு சாந்தினி எனக்குக் கடிதம் போடுவதேயில்லை.

நான் குழம்பியிருந்தேன். அந்த நேரம் பார்த்து சிங்களவளும் குழம்பி நாளை தட்டு தட்டவே, கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் பேர்ய் விழுந்தேன். இரவே சாந்தினி வீட்டிற்குப் போனேன். எல்லாவற்றையும்

சொன்னார். அமுதாள். அவளது அம்மா கூட. " தம்பி .. நங்கள் படிச்சவர்கள். .. உங்களுக்கு நாங்கள் என்னத்தைச் சொல்ல.. . என்றுவிட்டு, எங்கள் காதலை ஆமோதிப்பது போல வீட்டிற்குள் சென்று விட்டா.

இருட்டுள் அவளது கண்களைத் துடைத்தேன். மார்போடு இறக்கி அணைத்தேன். முகம் முதலாக முத்தமிட்டேன். இரவு.. நலா... முல்லைமல்களின் நறுமணம் .. சாந்தினி...
- அவள் வீட்டை விட்டு மறுநாள் காலைதான் அகன்றேன். அந்த இரவு என் வாழ்வில் மறக்க முடியா...

சின்தனை அழகிறது. கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்கிறது.

' டாம்..டும்.. என்ற ஒலிகளுடன் விளர் பூட்டை உதைத்துக் கொண்டு .. என் மனைவி புவனலோசினி உள்ளே நுழைகிறாள்.
' அம்மா.. ' என்று கவிக் கொண்டு என் மகன் ஓடிச் சென்று கட்டிக் கொள்கிறான்.

என் மனைவி- திருமதி புவனலோசினி - வேலை முடிந்து வந்தாயிற்று.

" வெளியே ஒரே பனி கொட்டியடிக்குது. பாக்டீரியாலையிருந்து பாஸ் ஸ்டொப்புக்கு வரீரதுக்கிடையிலே குளிர் கொண்டு போட்டுது. அது சரி உதிலை என்ன இருக்கிறியன்.? மகனுக்கு சாப்பிடக்கூட ஒண்டும் குடுக்காமல் அப்படியென்ன பெரிய யோசனை.. ?

ஒன்றும் பேசாமல் எழுந்திருக்கிறேன். இவளிடம்போய் என் காதலியைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன் என்று சொல்லவா முடியும்

- நான் ஒரு மனிதன் ஜயா-

Remembering for the future

— the tragedy of the Tamils in Sri Lanka

A.P.VENKATESWARAN

Former Indian Foreign Secretary.

It was the wisdom of our forefathers that prayers are not intended to remove present pain, but to prevent the pain that is yet to come. It behoves us in India, therefore, to reflect on the impetuosity of the actions which have led us into the current impasse. For indeed, a people who do not learn from history are condemned to re-live it.

More than a year has passed since the signing of the Indo-Sri Lanka Agreement on July 29, 1987, and peace has not come closer by any means. In fact, the re-eruption last October of the conflict, this time between the LTTE and the IPKF, instead of the Sri Lankan security forces, has been markedly more intense and the casualties, on both sides, keep mounting day by day.

Need for national debate.

The latest operation launched by the IPKF on August 15, 1988, seems to be aimed at liquidating the last remaining pockets of LTTE resistance, with little thought for the possible consequences. Looking beyond the immediate results it could have, of leaving the Tamil civilian population in the Northern and Eastern provinces totally defenseless, as and when the IPKF withdraws, it is possible to predict that if Prabrakaran were to die either in the fighting or by swallowing the ever present cyanide capsule hanging round the neck of every LTTE cadre, his martyrdom could give rise to an entirely new situation, where Eelam may become a real possibility in Sri Lanka, and disruptionist forces gain strength in Tamil Nadu. To kill a person is easy. To extinguish an idea is impossible.

The time has come for a national debate where the people of India and especially the people of Tamil Nadu can have a voice in moulding a consensus policy on this question. Instead of remaining silent spectators and unwilling abettors of the mindless killings and counter-killings which are going on between the LTTE on the one hand and the IPKF on the other.

The root of the problem

The Indo-Sri Lanka agreement was long in rhetoric, but short in substance. Because it ignored the realities of the situation, it has only exacerbated an already complicated problem. For example, Article 1.5 of the Agreement speaks of 'a multi-ethnic, multi-lingual and multi-religious plural society, in which, all citizens can live in equality, safety and harmony and prosper and

To begin with, the plantation Tamils were deprived of their citizenship in 1948 and thereafter, disenfranchised in 1949 by the Sinhala Government soon after it assumed power. After this was done, regulations were enforced where proof of citizenship was made obligatory for employment in the public and private sectors, for the issue of travel documents, for obtaining licences and for taking part in business or any other meaningful activity. These measures were clearly in violation of the Universal Declaration on Human Rights which provides: "Everyone has a right to a nationality. No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality." It is to India's eternal shame that in the various Agreements which have been concluded with Sri Lanka on the repatriation of persons of Indian origin, the latter, who are intimately affected, were never consulted at any stage about their future. So too, the India-Sri Lanka Agreement of July 29, 1987, which was ostensibly concluded to make peace between the ethnic Tamils and the Sinhalese population of Sri Lanka, was concluded between the Government of India and the Government of Sri Lanka with no thought of consulting those whose fate was being determined by it.

Lopsided Implementation

What has been more reprehensible is that even the clauses of the Indo-Sri Lanka Agreement, such as they are, have largely remained a dead letter. Not merely because of the difference with the LTTE, but also because of the manifest reluctance of the Sri Lankan Government, from the very beginning, to carry out its obligations. At least, the LTTE could claim that it was never a signatory to the Agreement, but no

such plea can be put forward by Sri Lanka. On the other hand, the Sri Lankan authorities are pushing ahead with the so-called resettlement of displaced Sinhala families in the Eastern Province, while taking no corresponding steps to restore the land or properties of the Tamils who have been driven from their hearths and homes.

As Justice Krishna Iyer has pointed out in one of his erudite articles on the subject:

"These clauses form a package and stand or fall together. You cannot ask for surrender of arms, inflicting lethal disablement on the resistance movement which has gathered momentum, but do nothing to enforce the imperative undertakings of Sri Lanka's President. The Indian Prime Minister, obsessed with his (illusory) authority over the Tamil militants, talks all the time of surrender of arms as the essence of the accord. The soul of the agreement is to hold elections, to lift the Emergency, to grant amnesty and to begin the formation of a joint province. A priority item is the quantum and quality of the devolution of powers, so that the reality of autonomy may be brought home constitutionally to the minority consciousness.

"There is a pledge in Clause 14 that these matters will be resolved between India and Sri Lanka within a period of six weeks of signing the agreement, that is, before the middle of September 1987. This has certainly not been carried out . . . A monitoring body to review the progress of the implementation is provided for, so that failures on both sides may be exposed and complaints in that behalf heard. No such functional watchdog has yet been created."

fulfil their aspirations.' But the problem has arisen precisely because the Tamils of Sri Lanka, who are a people bound together by a shared heritage, a common culture and a common language, have been denied their basic rights as equal citizens with the rest of the Sinhala population.

The minorities in Sri Lanka, both ethnic and religious, have been made to feel for too long that they are not a part of the country, and this process had been systematically enlarged ever since Ceylon was granted independence in February 1948. The first Prime Minister, D.S. Senanayake, had then appealed to the Tamils to accept the new Soulbury Constitution, and declared on behalf of the Sinhalese. "I give the minority communities the sincere assurance that no harm need you fear at our hand in Sri Lanka." The Tamils accepted this assurance. But events soon took a different turn.

Confusion worse confounded

Frantic efforts have been made by the apologists of the Accord to take shelter behind the 'gains' which accrue to India from the letters exchanged along with it between the Sri Lankan President, Mr.J.R. Jayewardene and the Prime Minister, Mr.Rajiv Gandhi, which provide assurances from the former to the latter on certain security issues. But it is conveniently overlooked that foreign military and intelligence personnel continue to be present in Sri Lanka and no efforts have been made to review the foreign broadcasting facilities set up on the island. The commitments on Tricomalee can only be tested over time. So the claims concerning India's security have no substance.

The irony of the situation is further highlighted by the absurdity of entrusting the 'unofficial' negotiations, which have been taking place with the LTTE in Madras, to the Research and Analysis wing (R&AW) of the Cabinet Secretariat. This body has all along been playing a shadowy and dubious

role, interacting with the various militant Tamil groups. It is an open secret that, in an earlier phase of the interne-cine struggle which had occurred between the TELO and the LTTE, this organisation had played a negative role. There is little doubt that it is the undermining of the legitimate functions of different departments of Government, the order of business, that has resulted in the sorry state of affairs which we face today. The sooner this is realised and mended, the better it will be for us all.

The bizarre drama enacted some weeks ago by the Sri Lanka Government in its so-called negotiations with the Janata Vimukti Peramuna (JVP) for an agreement for granting amnesty to its cadres - which was immediately, after its signature, denounced by the JVP leadership as a forgery fabrication - shows the extent to which the Sinhala leadership is prepared to go in misleading public opinion. The exercise with the JVP was an obvious ploy to defuse the criticism by the SLFP, and timed for the Provincial elections in the South, through granting amnesty to JVP cadres. That the killings of the UNP members by the JVP continues and is now totalling nearly 400 victims

is proof, if proof is needed, that the JVP has not been taken in, nor is it in a mood to come to a settlement with the authorities.

The difference between the hamhanded approach of the Government of India towards the LTTE and the handling with kidgloves of the JVP by the Government of Sri Lanka stand in stark contrast, and any intelligent observer can draw his own conclusions from it. One may devoutly hope that the special consideration being show by Mr. Jayewardene to the JVP is not with the intention of using that organisation's antipathy towards the Tamils in Sri Lanka and thereby subserve the negative policies of his Government.

Learning from history

The Tamils have been in Sri Lanka ever since the dawn of history. The ancient capital of Anuradhapura was founded by the Tamil Kings in 3rd century B.C. The Tamil Kingdom of Jaffna was captured by the Portuguese in 1621, a century after, they had landed in Ceylon and the Tamil King Sankili was then taken to Goa and hanged. Then came the Dutch, and later the island passed into the hands of the British.

The very first Colonial Secretary of Ceylon, Sir Hugh Cleghorn, had written,

"Two different nations, from very ancient period, have divided between them the possession of the island, the Sinhalese inhabiting the interior in its Southern and Western parts . . . and the Malabars (another name for the Tamils) who possess the Northern and Eastern districts. These two nations differ entirely in their religions, language and manners".

It is clearly not acceptable for any Government in Sri Lanka to overlook the legitimate rights of the Tamil population in that country nor to deny it equality with others. And it would be totally unsustainable for India even to appear to condone such a policy.

Looking to the future

With all its faults, the Indo-Sri Lanka Accord of July 1987 still provides a basis, slender though it is, to right some of the many wrongs which have been suffered by the Tamils at the hands of the Sinhala majority. The devolution would, however, have to be enlarged, and guarantees provided for preventing a recurrence of events like those which had taken place in 1983 and after. For this process to move forward, and for the wounds to heal, the first step would be for the Government of India to order the IPKF to observe an immediate ceasefire, and start to rebuild the confidence and trust of the Tamil Community which

has been so severely shaken by the eruption of hostilities between the IPKF and the LTTE on October last year.

Going by the statements of the Government of India, such as they are; the effective resistance of the LTTE has now been largely overcome. The logic, then, of continuing a massive operation, which has been stepped up even last week, is far from clear and can only be counter-productive.

One of the resolutions adopted at the International Tamil Conference held in London in May this year has defined the problem well. While calling for a just political settlement of the conflict in Sri Lanka on the basis of the recognition of the political realities, it declares: "There exists in Sri Lanka today two nations - the Tamil Nation and the Sinhala Nation . . . the two nations may agree to live together by force of reason but cannot be compelled to live together by force or arms". And so it shall be!

Courtesy of 'The Hindu', 2.9.88

எரிப்பதா?

புதைப்பதா

மகரோ

உன்னை புதைப்பதா

எரிப்பதா

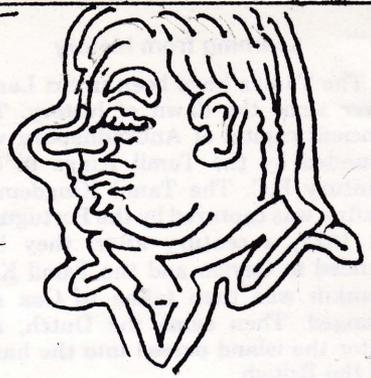
என்று கேட்டார்கள் . . .

விதைக்கச்

சொல்லிவிட்டேன் . . . !

இர. நடராஜன்

Accademic கண் நீதங்கம்...

பேண முகம் நான் புதுப்படிக்கம் என்முயும்
 ஆணயை பருபட்டென்
 ஆக அனுபயம் தான்
 உயங்காய்த் தோழிக்க
 உயதேரம் ஆனதென்
 அங்கொருயன் கோபத்தான்
 அங்கும் நான் புதிச
 கழங்கின் தோல் சீயங்கால்
 கழங்குப்பாய்த் துண்டென்
 முயங்கையல் லேசாய்
 சீடமுயேந் மெல்லயதாய்
 உலத்தமுயம் மெல்ல
 உழக்கத்தல் கொண்டுயரல்
 பகிக்காதே பரப்பம்!
 பத்து மணிபேரல
 'மப்பா' அடிக்கையலேந்
 மகத்தான கலிதூட்டம்
 தப்பாடிச் செய்தாய்
 தானது கிறப்பதின்
 கில்லபேல் உபத்தயல்
 கிதுஉயல்லாய் மெத்திலு
 நானுய பருக
 நுகக் கொத்திலயல்

தாஷாதி உடுகின்பு
பேங்காஷம் , கோப்பைபகஸம்

முக்காஷுத் தாஷுணர்த்த
முனிவர்கன் தாஷ்வஸர்த்தம்
அக்கினியன் கர்ப்புத்திஸ்

அகையசுத்த டாகிவச
கையஸ் தொடருடியாக்
கயுமம் பசுச்ச கொத்

மெய்யுஷம் சூடேது
மெல்கின்பு தேரத்தே
மூர்த்தபதன அகயுயினிலோ

தாஷ்ககன் தாஷு
தூதாஹத்தாஷன் - பழுவகைககன்
தாகக் தாஷத்தலாம்.

கூங்காநன் பேயயுறவ
கூத்ப்பய்த்து சீர்த்தாலோ

அப்புதமய் ஓடுணறு
அன்புப்பாய் மீய்த்தகூடும

சுதீபே கிணுப்பாய்
சலாட்டலயோந் கையர்த்து

மீண்டும உயிர்பெய்யு
மெசுணருகே போஷலோ

கோப்பை திணுத்து
கூல்த்து மழுத்தகூடும.

சுபீபீட்ட யாஷமே
சூதிநில மறையுத்துவட

தட்டிநி கிடப்பறைத்
தட்டகூடும பேரெதலயாம்

பட்டப் படிப்பின்
சூஷிநிநிநிக ஶாய்த்துத்யும.

எது நல்ல சினிமா?

எது நல்ல சினிமா? நல்ல சினிமாவுக்குச் சில அடிப்படை அளவுகோல்கள் உண்டு. இவற்றைத் தெரிந்துகொண்டால்தான் தரமான படங்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். இலக்கியத்தைப் போலவே நமது சினிமா அனுபவம் ஆழமானவதற்கு நல்ல சினிமா என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது. எது நல்ல சினிமா என்பதை வரையறுப்பதற்கு முன்பு, எது சினிமா என்ற அடிப்படைக் கேள்வி எழுகிறது. திரைப்படப் பண்பாட்டில் இக்கேள்வி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நினைவில் கொள்ளுங்கள் - திரையில் வருவதெல்லாம் சினிமா அல்ல; அச்சில் வருவதெல்லாம் இலக்கியம் ஆகாது போலவே.

எது நல்ல சினிமா அல்ல?

சினிமா, திரைப்படமாக்கப்பட்ட நாடகம் அல்ல. இது ஒரு அடிப்படையான வித்தியாசம். நிகழ்ச்சி ஒன்றை, அவையேயாரின் முன்னே நிகழ்த்திக் காண்பிப்பது நாடகம். சினிமாவின் தன்மையே வேறு. தமிழ்நாட்டில் சினிமா வளராததற்கு ஒரு முக்கிய காரணம், அது நாடகத்திற்கு அடிமைப்பட்டு இருப்பதுதான். இதற்கு வரலாற்றுரீதியான காரணங்களும் உண்டு. பேசும்படத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்தைப் பார்ப்போம். அன்று (1930 களில்) பிரபலமாயிருந்த புராண நாடகங்களை படமாக்கப்பட்டன. நாடகமே மாதிரியே செட் போடப்பட்டு, காமிராவை முன்னால் வைத்து நாடகம் நடிக்கப்பட்டு, நாடகம் பார்ப்போரின் கோணத்திலிருந்து அது

ஒரு திரை தேவையிருந்திருக்காது. டேப்பிலே, ரேடியோவிலோ கேட்டு நுழையுடைய முடியும். சினிமா, படமாக்கப்பட்ட நாடகமல்ல; படமாக்கப்பட்ட பல்கலை நிகழ்ச்சியுமல்ல; வாய்ப்பேச்சால் சொல்ல முடியாது. அப்படியானால் சினிமா என்பது என்ன?

... காமிராவைப் பார்த்து... நாடகபாணியில்

படமாக்கப்பட்டது. சென்னையிலிருந்து நாடகக் கம்பெனிகள், கூட்டம் கூட்டமாக கல்கத்தாவுக்கும், பம்பாய்க்கும் சென்று தங்கள் நாடகங்களைப் படமாக்கிக்கொண்டன. அண்மைக்காலம் வரை, இயக்குநர்கள், நடிகர்கள், வசனகர்த்தாக்கள், பாடலாசிரியர்கள் யாவரும் நாடகத்துறை விலிருந்து வந்தவர்கள். நாடகத்தின் இந்த உடுமயப்பிடியிலிருக்கும்வரை ஆரோக்கியமான சினிமா மலர வழியில்லாமற் போயிற்று.

நமது இன்றையப் படங்களிலும் கூட நாடகத்தனம் மிகுந்திருப்பதைக் காணலாம். கதாபாத்திரங்கள், சதுரமான திரையின் விளிம்பிலிருந்து வருவார்கள், மேடைக்குள் நுழைவதைப்போல. வசனத்தைப் பேசிவிட்டு பக்கவாட்டில் சென்று மறைவார்கள். குரவை ஏற்றி இறக்கிப் பேசாமல் வந்திப் பேசுவார்கள்; நாடக அரங்கின் கடைவகுப்பில் உட்கார்ந்திருப்பவனுக்கும் கேட்க வேண்டுமே! பாத்திரங்களை ஏற்று நடிப்பவர்கள் காமிராவைப் பார்த்து (பார்க்க வந்திருக்கும் ரசிகர்களைப் பார்த்துப்) பேசுவார்கள். பேசிக் கொண்டேயிருப்பார்களே... பேசு... பேசு... படம் முழுவதும் மின்னணி இசை ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். நாடகத்தில் மேடையின் கீழமர்ந்திருக்கும் இசைக்குழுவின் இசையைப் போல. நாடகத்தனம் சினிமாவின் தன்மையை சீர்குலைக்கிறது.

சினிமா, காமிராவினால் பதிவு செய்யப்பட்ட பஸ்கவை நிகழ்ச்சியுமல்ல; எந்த ஒரு படத்திலும் ஊடே இழையோடும் ஒரு மையக்கரு ஒன்று இருக்கும். இந்தக் கருவை சாராத எந்தக் காட்சிப் படிமத்திற்கும், ஒலிக்கும் அப்படத்தில் இடமில்லை. அப்படி சம்பந்தமில்லாத காட்சி வந்தால், அது சினிமாவாக இல்லாமல் சலனப் படமாக்கப்பட்ட பஸ்கவை நிகழ்ச்சி ஆகிறது. சினிமா, வாய்ப்பேச்சால், வார்த்தைகளால் சொல்லப்படுவதல்ல. அப்படி இருந்தால் அதற்கு

எது சினிமா?

ஒவ்வொரு கலைக்கும் அதற்கே உரிய சில அடிப்படைப் பண்புகள் உள்ளன. ஒரு படைப்பாளி, இந்தப் பண்புகளைச் சரிவரப் பயன்படுத்தும்போது அந்தக் குறிப்பிட்ட கலை மலர்கிறது. ஒலியத்தைப் பாருங்கள். அது கோடுகளாலும் படிமங்களாலும், வண்ணங்களாலும் ஆனது. "மரம்" என்று ஒரு பல்கையில் எழுதி, இது ஒரு ஒலியம் என்று உங்களை நான் ஏமாற்ற முடியாது. ஒலியத்தின் தனித்துவப் பண்புகள் அங்கில்லை. அதேபோல் இசை தொனியாலும் வயத்தாலும் ஆனது. நடனம் உடல் அசைவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சினிமாவின் சிறப்பு அம்சம், அதற்குத் தனித்துவத்தை அளிக்கும் அம்சம், சினிமாமொழி எனலாம்.

சினிமா மொழி

சினிமா மொழி என்றால் என்ன? இதில் மூன்று அம்சங்கள் உள்ளன. முதலாவது அது காட்சிப் படிமங்களால் ஆனது. பாலு மகேந்திராவின் 'அபியாத கோவங்க'ளில் ஒரு காட்சித்தொடர்: வாய்க்கால் ஒன்றில் சிறுவர்கள் நீந்தி விளையாடுவது. அதிலொருவன் மூழ்கி இறப்பது, கிராமத்து மக்களின் வருத்தம், அதிர்ச்சி, சிறுவனின் சமூகநியாயக் எல்லாமே அழுத்தமான, அழகான, வரிசையான காட்சிப் படிமங்களால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. சினிமா அங்கே மலர்கிறது.

இரண்டாவது அம்சம் ஒலி. இந்தக் காட்சிப் படிமங்களுக்குத் தாங்கலாக வருவது. சினிமாவில் ஒலி பலவிதப்படும். பேசும் வார்த்தைகள், இயல்பான சப்தங்கள் (ரயில் ஓடுவது, பறவைகளின் இரைச்சல், ஓடும் நதியின் சலசலப்பு) கடைசியாக இசை (இசையேயில்லாத படங்களும் உண்டு).

எங்கே ஒலி முக்கியத்துவம் பெற்று, காட்சிப் படிமங்கள் இரண்டாவது கட்டத்திற்குத் தள்ளப்படுகிறதோ, அங்கே சினிமா தீரழிந்து தாழ்ந்து போகிறது. ஒலி, காட்சிப்படிமத்திற்குத் துணைபோவதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு: பாரதி ராஜாவின் 'கல்லுக்குள் சுரம்' படத்தில் வண்ணான ஒருவன் குடித்துவிட்டு ஆடும்போது பின்னரையில் "வண்ணான் வந்தானே, வண்ணாரச் சின்னான் வந்தானே" என்ற கிராமியப் பாடலின் இசை.

சினிமாமொழியின் முன்றாவது முக்கிய அம்சம் கோர்வை (editing). தனித்தனியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட காட்சிப் படிமங்களும், ஒலிப்பதிவுகளும், ஒரு அர்த்தமுள்ள கோர்வையாக அமைக்கப்படுவது. இதை சினிமா இலக்கணத்திற்கு அடித்தளம் எனலாம். எப்படி இந்தக் கோர்வை அமைகிறதோ அந்த விதத்திலேயே அந்த நிகழ்ச்சித்தொடரின் அர்த்தமும் மாறும். ஒரு உதாரணம்: வருத்தம் தோய்ந்த ஒரு மனிதனின் முகம், ஒரு தட்டில் கோழிவருவல், புன்கிரிப்புடன் அந்த மனிதனின் முகம் என்ற மூன்று காட்சிப் படிமங்கள். இந்த மூன்று காட்சிப்படிமங்களும்,

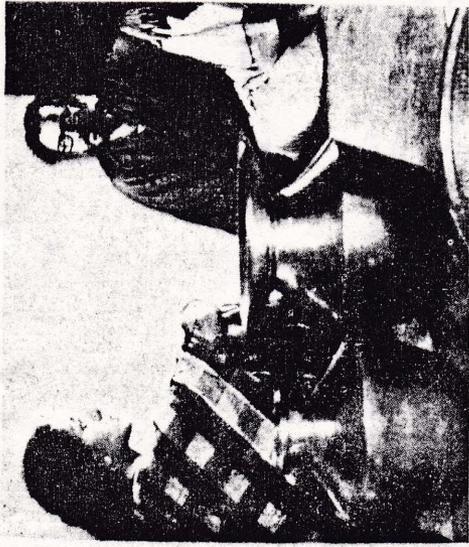
இதே வரிசையில் இணைக்கப்பட்டால் நாம் காண்பது: பசியுடன் நுகும் ஒரு மனிதன் கோழிரோஸ்ட் கிடைப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறான். வேறு வரிசைக்கிரமத்தில் இணையுங்கள்: மகிழ்ச்சியான முகம், தட்டில் கோழி, வருத்தமாய் முகம். இப்போது நாம் காண்பது உணவை எதிர்பார்த்திருந்த ஒருவனுக்கு கோழி வந்ததில் ஏமாற்றம். சைவமோ என்னவோ! காட்சிப் படிமங்களை இணைக்கும் வரிசைக்கிரமத்தைப் பொறுத்து அர்த்தம் மாறுகிறது.

நல்ல சினிமா

இந்த சினிமாமொழியை, அதன் தன்மையை, தனித்துவத்தை உணர்ந்து, ஒரு படைப்பாளி அதை அழுத்தமாகக் கையாளும்போது, அங்கே நல்ல சினிமா பிறக்கிறது. இந்த மொழியிலிருந்து மாறுபட்டு, வாய்ப்பேச்சினால் கதை சொல்ல முற்பட்டால், அங்கே சினிமா நலிவடைகிறது. பேசும் மொழி போலவே, இந்த மொழியின் நயம் அதைப் பயன்படுத்தும் படைப்பாளியின் திறனை, கற்பனை வளத்தைப் பொறுத்தது. விடியலைக் காணும் ஒருவன் 'ஓகோ ஓரியன் உதிக்கிறது', எனலாம். கவிஞன் அதைக் கண்டாலோ, 'பொழுது புலர்ந்தது யாம் செய்த தவத்தால்' என்கிறான்.

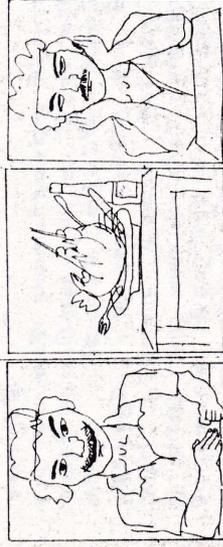
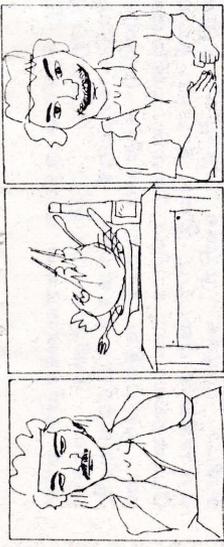
இந்த சினிமா மொழிக்கும் இலக்கணம், மரபு எல்லாமே உண்டு. இது வெகுவேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழில்நுணுக்க வளர்ச்சியின் விளைவாகப் புதுப்புது சாதனங்கள், இந்த சினிமா மொழியை வளப்படுத்திய வண்ண மிருக்கின்றன. படைப்பாளிகள் சினிமா மொழியின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்திய வண்ணமிருக்கிறார்கள். மேனாடுகளில் ஓடிச்ச்காக், உடி ஆலன் போன்றோரின் படைப்புகளையும் நம் நாட்டில் ஆரே கோபாலகிருஷ்ணன், அரவிந்தன், மணிசெனல் போன்றோரின் படைப்புகளையும் காணும் போது இதை உணரலாம்.

காட்சிப்படிமங்களின்மூலம் மட்டுமே பொநாமை, எரிச்சல், அதிருப்தி, பொறுமையின்மை எனும் மனித மனத்தின் வெவ்வேறு நிலைகளை ஓடிச்ச்காக் காட்டினார். காட்சிப் படிமங்கள் மூலம் சொல்லமுடிவதொன்றை வார்த்தைகள்

மூலம் கூற முயன்றால் அங்கே சினிமா சீரழிகிறது என்றார் ஹிட்ச்காக். தமிழ் சினிமாவில், காட்சிப்படிமங்களால் கதை சொல்லும் முறை சரியாக வளரவில்லை. (இது இந்திய சினிமாவுக்கும் பொருந்தும்). பேசும்படம் பிறந்த நாளிலிருந்து, பேசும் பேச்சால் கதை சொல்லும் வழக்கம் வேரூன்றி, அது ஒரு பாரம்பரியமாகவே ஆகிவிட்டது. எப்படி?

மௌனப் பட நாட்களில், புராணக் கதைகளே படமாக்கப்பட்டன. இவை மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்த கதைகள். ஆகவே, காட்சிப்படிமங்கள் மூலம் கதையை உணர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லாமற் போனது. பொன்மாள், சதையின் முன் வரும்போது, அது மாரீசன் என்றும், அதை ராமன் துரத்திக்கொண்டு போவான் என்றும் படம் பார்க்க வந்திருக்கும்

காட்சிப்படிமங்களை இணைப்பதற்குப் பலமுறைகள் உண்டு. ஒவ்வொன்றிற்கும் தனியான ஒரு ஆரத்தமுண்டு. கண்ணிமைப்பதுபோல் காட்சி மாறுவது கட் (cut). இது ஒரு இணைப்புத்தான். ஒரு காட்சி மங்கி, அதை தருணத்தில் அடுத்த காட்சி திரையில் தொடர்வது மயங்கித்தெளிதல் (dissolve). திரை இருண்டு, பின் மறுகாட்சி வருவது இருண்டு தெளிதல் (Fade in and fade-out) சினிமா மொழியில் கால்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளி, பத்தி என இவற்றைச் சொல்லலாம். சத்யஜித்ரேயின் 'பதேர் பாஞ்சாலி'யில் பருவங்கள் மாறுவதை வரிசையாக சில 'மயங்கித் தெளிதல்கள்' மூலம் உணர்த்துகிறார். வேறு காலகட்டத்தில் வேறு இடத்தில் நிகழ்பவை என்பதை மயங்கித்தெளிதல் மூலமாகவும் 'இருண்டு தெளிதல்' மூலமாகவும் கூறலாம்.

எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, பேசும் படம் வந்தவுடன், பேசுக்கும், அதைவிட பாட்டுக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது. (காட்சியப்படம் முறைதான் வளரவில்லையே). பிறகு, 1950-களில், வசனகர்த்தாக்கள் நட்சத்திர அந்தஸ்தை அடைந்த தற்கும் இப்படி ஒலிக்குக் (பேச்சு) கொடுத்த அந்த முக்கியத்துவமே காரணம். 50-களில் திரை ஆதிமாவரண்டு, நலிந்து, படுத்தேவிட்டது. பிறகு இந்த சினிமா ஒலிக்களை, இசைத்தட்டுகள் மூலமும், டேப்பிள் மூலமும் கேட்டு மகிழ்ந்தோம். திரையில் காணவேண்டிய ஒன்றை, கேட்டு மகிழ முடிந்ததால், அது சினிமா ஆகுமா?

சினிமா மொழியைப் பல முறைகளில் வளமடையச் செய்யலாம். குறியீடுகள் மூலம் (symbols) மையக் கருத்தை வலியுறுத்துவது ஒருமுறை. மகேந்திரன் 'உதிர்ச்சுக்கள்' இல் குல்கொண்ட கருமேசும் அன்பிற்கு ஏங்கும் ஒரு பெண்ணின் நம்பிக்கையின் குறியீடாகக் காட்டப்படுகிறது. போர்கமன் Wild strabernes என்ற படத்தில், அன்பு சிறிதளவும் இல்லாத தம்பதியரைச் சித்தரிக்கிறார். அவர்கள் செல்லும் கார் ஒரு வழியில் பழுதடைந்து விடுகிறது. இருவரும் அதைத் தள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். இங்கே அந்தக் கார், அவர்களது மணவாழ்க்கையின் குறியீடாக அமைகிறது.

சினிமா முழுக்க முழுக்க தொழில் நுணுக்க வளர்ச்சியின் படைப்பு. இசை, நாடகம், நடனம் போன்றல்லாமல், காமிரா லென்ஸ், ஒளிவீளக்கள், ஒலிப்பதிவு நாடா, ஒளிவீச்சு (projection) ஆகியவற்றின் உதவியால் தயாரிக்கப்படுவது. ஆகவே, சினிமாவைப் பற்றிப் பேசும்போது, அதன் தனித்தன்மையை மனதில் வைத்தே பேச

வேண்டும்; அது சினிமாவாக இருக்கிறதா என்று அதை ஒரு கணையாகவோ இலக்கியம் அல்லது நாடகமாகவோ பார்த்து கணிக்க முடியாது சினிமாவை உணர, அனுபவிக்க வேறு வழி இல்லை. இசையை, நடனத்தை ஆழமாக அறிய, அலசப் பாடங்கள் படிக்கும் நாம் சினிமாவுக்கு இந்த மாதிரி உழைப்பும், பயிற்சியும் அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறோம். திரைப்பட ரசனைக்கு முயற்சி தேவையே இல்லை என்று நினைக்கிறோம்.

இப்போது சினிமா மொழி நமக்குப் பரிச்சயமில்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் இம்மொழி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து வரும் நல்ல சினிமாவை நாம் அனுபவிக்க முடியாததற்கு நம் பரிச்சயமின்மைதான் காரணம். சினிமா மொழி, மொழிபெயர்க்க முடியாத ஒன்று. அது மனித குலத்திற்கே பொதுவானது. அதுதான் சினிமாவின் சக்தியும் கூட. சினிமாவைப் பற்றி இந்த விழிப்பு ஏற்படாதவரை, நாம் சினிமாவைப் புலனளவில் மட்டுமே அணுக வேலாம். அறிவுபூர்வமாகவும் அணுக வேண்டும். அந்த அனுபவம் ஆழமானதொன்றாக அமைய வேண்டுமானால்.

- தேவபிச்சை - நன்றி - இனி

ஜெயகாந்தன் ?

தீவிரரள ஒரு நாள் இந்த வானொலி நிகழ்ச்சியொன்றில் யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரியில் நோயாளிகள் போல் வேகூமிட்டுத் தாக்குதல் செய்த விடுதலைப் புலிகள் பலர் கொல்லப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எல்லோருமே நினைத்தோம்- நோயாளிகளை அமைதிப் படை கொன்றிருக்கிறது. அதை மறைக்கும் பிரச்சாரமாகவே இது இருக்குமென, நாங்கள் நினைத்தது சரியெனப் பின்னர் அறிந்து கொண்டோம். ஆஸ்பத்திரிக்குள் புகுந்த அமைதிப் படை "கிரேனேட்" வீசியதிலும், கட்டதிலும் எண்பத்தியொன்று பேர் கொல்லப்பட்டனர். அதில் மூன்று வைத்தியர்கள் உட்பட 21 பேர் ஆஸ்பத்திரி அலுவலர்கள். மிகுதீப்பேர் நோயாளிகளும் அவர்களிற்கு உதவியாகத் தங்கியிருந்தவர்களுமாவர். இப்படியாக இருந்தது அமைதிப் படையின் கரை புரகும் மனிதாபிமானமூழ் இந்திய வானொலிச் செய்தி சேவையும்.

ஜெயகாந்தனின் ஆவேசமான பேச்சும் இடையில், சில நாட்கள் தொடர்ந்து ஒலிபரப்பானது. அமைதிப்படை நடவடிக்கைகளை ஆதரித்துச் சென்றனையில் நடந்த கட்டமொன்றில் அவர் பேசிய பேச்சே அவளாகும். மிகவும் உரத்த குரலில் கத்தியபடி (இங்கு இவ்வாறு பேசுவது வழமையில்லை) எல்லாம் தெரிந்த பாவனையில் தான் அவரது பேச்சு இருந்தது" புத்தருக்குப் பிறகு அவரது கொள்கைகளை அமைதிப்படைதான் நிறைவேற்றுகிறது. . . . என்ற மாதிரியும் பேச்சுடையில் வருகிறது. பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எனது அத்தான் (அக்காவின் கணவர்) " . . . ஆர் இவன் ?

உளறறான். இங்கே நடக்கிற அட்டுழியங்கள் அவருக்குத் தெரிய இல்லை... புத்தன்ற கொள்கைகளை நிறைவேற்றினமாம்"... எனச் சத்தமாய் சொன்னார்.

" இவர் ஜெயகாந்தன் எண்டு பெரிய எழுத்தாளர்" என்று நான் சொன்னேன்.

" வெறிகாரன் மாதிரிக் கத்தறான். இவன் என்ன எழுத்தாளன்? என்ற அவர் திருப்பிக் கேட்டார். நான் மௌனமானேன். கொம்யூனிஸ்த் தலைவர் எம். கல்யாணசுந்தரத்தின் பேச்சையும் இரண்டொரு நாட்களின் பின் கேட்டபோது இருவருமே இந்திய தேசிய வெறிக்கு உட்பட்டிருப்பதாக உணர்ந்தேன். இங்குள்ள சீனக் கொம்யூனிஸ்ட்ரககும், ரஷ்யக் கொம்யூனிஸ்ட்ரககும் எமது விடுதலைப் போராட்டத் தொடர்பாக ஆரோக நிலைப்பாடுகளுையே கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் எல்லோருமே ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள் தான்" என்ற உணர்வு தவிர்க்கவியலாது எழுந்தது. 1971 இல் நடந்த ஜே. வி. பி. கிளர்ச்சி பற்றி அங்குள்ள ஒருவருக்கும் தெரியாது; எனக்கு மட்டுந்தான் தெரிவதால் சொல்லுகிறேன்" என்றதொளியில் ஜெயகாந்தன் தெரிவித்ததும் உண்மையல்ல. ஜெயகாந்தனின் திமிரும் அறியாமையும் தான் அதில் தெரிந்தன. விடுதலைப் புலிகளை " அவர்கள் புலிகள் அல்ல; நரிகள்; என்று கிட்டல் பன்னிவிட்டு " கார்ரோவின் "வரலாறு" என்ன விடுதலை செய்யும் ஆதலைப் படியாதவர்கள் எல்லாம் எப்படி புரட்சி காரர்கள் என்று சொல்ல முடியும்?"

என்றும் கேள்வியும் கேட்டார். சரி அந்தப் புத்தகத்தைப்
படித்துக் கிழித்து விட்ட ஜெயகாந்தனின் "புரட்சிகரம்"
பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாதா? அனந்த விகடன், குமுதம்
தினமணிகதிர் என்று தொடங்கி இன்று வரையான வியாபாரத்
தளங்கள் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் அறிந்திருக்கவில்லையா என்ன?
கோட்பாடு ரீதியாகக் கூட முரண்படலாம். ஆனால் மனித அவலம்
சுன்பம் பற்றி ஒரு வரி கூடச் சொல்வதில் சூனியாத இவர்களிடம்
நேர்மை சிறிதளவாவது இருக்கும் என்பதை நான் சந்தேகிக்கிறேன்.

இன்னமும் கூட நான்
ஒற்றைப் பறவை...
தனிமை கனக்கும் சிறகுடன்
அமைதியைக் குலைக்கும் குரலுடன்...

புல்லாங்குழலின் துளைகளில் பிறக்கும்
என் ஜீவன்
தளர்களின் தலையில் சிதறும் ஒளியில்
சிலிர்த்து நிற்கும் என் ஜீவன்
துள்ளித் திரியும் நீரின் ஆழத்தில்
பதிந்து கிடக்கும் கல்லின் மறைவில்
துடுப்பை அசைக்கும் சிறிய மீன்
என் ஜீவன்...

நிகழ்வோ
சுட்டுப் பொசுக்கும் சூரியனின்மேல்
ஜீவன்கள் புதைந்த பாலைமணலின்மேல்

எங்கே போயின தோழமை விரல்கள்
எங்கே சிதைந்தன முத்தம் தரும் இதழ்கள்
புல்லின் தலையில் தெறிக்கும் ஒளியை
ரசிக்கும் கண்கள் எங்கே?

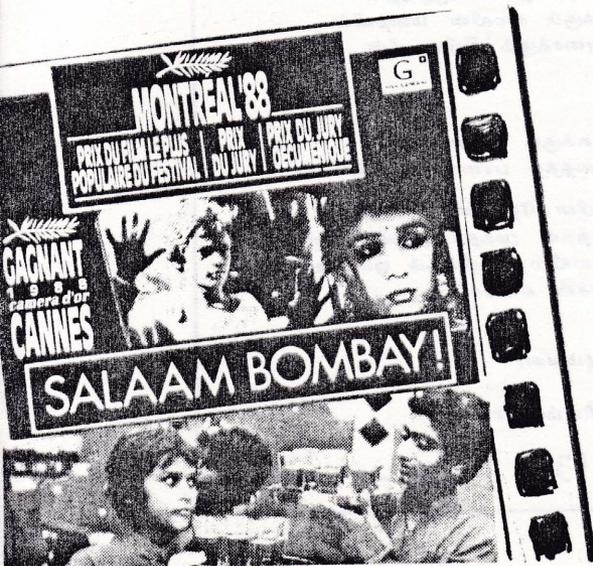
தேடல்...
சிறகுகள் வீழும்வரை
அல்லது
நம்பிக்கை சரியும்வரை.

6. அனிடத்தின் இருப்பின் யகார்த்தங்களை, அதற்கான

தேடல்களை கலையம்சத்தோடு ஹல்லியமாக வெளிப்படுத்திய ஒரு காவியம்தான் " சலாம் பாம்பே "

பான்மையில் மொன்றியாவில் நடந்தேறிய சர்வகேச கிரைப்பட விழாவில் பலரக கவனத்தை ஈர்த்த, பாராட்டுக்கள் பெற்ற ஒரு இந்தித்திரைப்படங்கள் பங்கேற்ற இந்த விழாவில் "பெரும் பான்மையினரின் பாராட்டுதல் பெற்றது" என்ற விருதினைப் பெற்ற படம் இது.

கிருஷ்ண என்கிற ஒரு கிராமத்துச் சிறுவன் வீட்டில் ஏற்பட்ட ஒரு சிறுபிரச்சனையால் சொல்லிக் கொள்ளாமல் புறப்பட்டு ஒரு சர்க்கூர் கம்பனியில் எடுபிடிப் பையனாக வேலைக்குச் சேர்கிறான். ஊர் ஊராகத் திரியும் அந்தக் கம்பனி ஒருநாள் தற்செயலாக ஏதோ ஒரு ஊரில் ஓவனை விட்டு விட்டுச் சென்று விடுகிறது. தனித்து விடப்பட்ட நமது கதாநாயகன் கையிலிருக்கும் பணத்தில் பாம்பே நகருக்கு டிக்கெட் பெற்றுக் கொண்டு எப்படியாவது 500 ரூபாய்கள் சம்பாதித்து மீண்டும் கிராமத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும் என்கிற கனவுகளோடு வந்து சேர்கிறான்.

சலாம்
பாம்பே!

(32)

சுரண்டா

வந்தவனுக்கு தஞ்சம் கொடுத்தது பிளாட்பாரங்கள் தான். தேனீர்க் கடைப்பையன் சிப்புவின் சினேகிதம் கிடைக்கிறது. தேனீர் விளியோகம் தொழிலாகிறது. இதன் பயனாக சிப்புவின்க்குப் பகுதிகளில் வாழும் வி பச்சாரிகள், மாமாக்கள், போகைப்பொருள் வியாபாரிகள், அதற்கு அடிமையாகி விட்டவர்கள் போன்ற பலருடன் தொடர்புகள் கிடைக்கிறது.

தெருப்பையன்கள் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் இங்குவர நேவிட்டாலும் தற்போதைய நிலைமையில் எல்லோரும் ஒன்று தான் என்பது இவனுக்குப் புரிகிறது. வாழ்வதற்கான போராட்டம் இளவயதில் கசப்பான அனுபவங்களுடைய வாழ்க்கையாகக் கொள்ள நேர்ந்தாலும் இதனால் ஏற்பட்ட முதிர்ச்சிகள் இவர்களுக்கே இனம் கண்டு கொள்ள முடியாத சில பரிணாமங்களில் இவர்களிடம் ஒரு பெரிய மனிதத் தோரணையும், அதீதமான நகைச்சுவை உணர்ச்சியும் வந்து விடுகிறது. சிரிப்பு என்பது மன எரிச்சலின் வெளிப்பாடு அல்லவா?

இந்தப் பாங்கிலே அழகாகக் கதையை நகர்த்தி செல்லும் இயக்குனர் மீரா நய்யார் பாராட்டுக் குழியவர். எந்த விதமான பிரச்சார வகையிலும்வாது இதன் திறைக் கதையை அமைத்த சோனி திருப்பூர் வாலா பார்வையாளரிடம் ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்பது கௌரவிக்கப்பட வேண்டியதொன்று.

சமூகப் பிரச்சனகளுக்குத் தீர்வு சொல்லிக் கொண்டிருப்பது படைப்பாளியின் பணியல்ல. அதன் முகங்களைக் காட்டுவது மட்டுமே சமூகப் பிரஞ்சையுள்ள ஒரு படைப்பாளியால் முடியும்.

இந்த நடைபாதைச் சிறுவர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் ஒரு தேசமே அழகிய போய்க் கொண்டிருப்பதை வெகு தல்லியமாக படம் பிடித்தது காட்டியுள்ளார் மீரா நய்யார். ஏராளமான விவரணம் படங்களைத் தந்த இவர் முதல்முதலாக இயக்கிய ஒரு முழுநீளப்படம் சலாம் பாம்பே.

தமிழ் நாட்டு இசையமைப்பாளர் எல். வைத்தியநாதனின் இசை திரைக்கதைக்கு மேலும் வலுவூட்டுகிறது. பன்னிரண்டாவது வருடாந்த சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் மூன்று விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு திரையரங்குகளில் வெற்றிகரமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது சலாம் பாம்பே.

- சரண்யா -

இனியும் ஒரு முகம்

இரவு;
இலைகள் உதிரா வேம்பின் கீழே
அமர்ந்திருக்கிறேன்.
நின்று போய் விட்டது
மின்சாரம்.
வானம் இன்னும் வெளியாய்
இப்போதும்
காற்று;
எனது தூரிகைகளையும்,
வண்ணங்களையும்
புரட்டி எரிகிற
வெறும் காற்று.
பகலும்,
உச்சி வெயிலில்

தலையசைக்க மறந்து போன
பனைகள் நிமிர்கிற
வெறும் பகல்.
எல்லாவற்றுக்கும்
வாழ்வை மென்று நின்று விடுகிற
பசி.
நான் இருக்கிறேன்;
தொலைவில்
சணல் மரங்கள் ஒலி எழும்பும்;
இரவெனினும்
குரல் வாங்கிக் குரல் கொடுக்கிற
குயில்கள்.
அறுபடும் இரவு

சேரன்

பாரிசை எதிர்பாரிக்கின்றேன்.

வாசகர்களிடம் இருந்து விமர்சனகரணையும், படைப்பாளிகளிடம் இருந்து கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, இலக்கிய, அரசியல், அக்கங்கணையும் எதிர்பாரிக்கின்றேன்.

அன்பு வேண்டிய முகவரி.

பாரிசை,

THAMILAR OLLI ASSOCIATION INC.

1396, St. Catherine (West)

Suites 226, 227 & 230

Montreal, Que.

CANADA

H3G 1P9

Tel. (514) 866-0376

சுரீதர்,

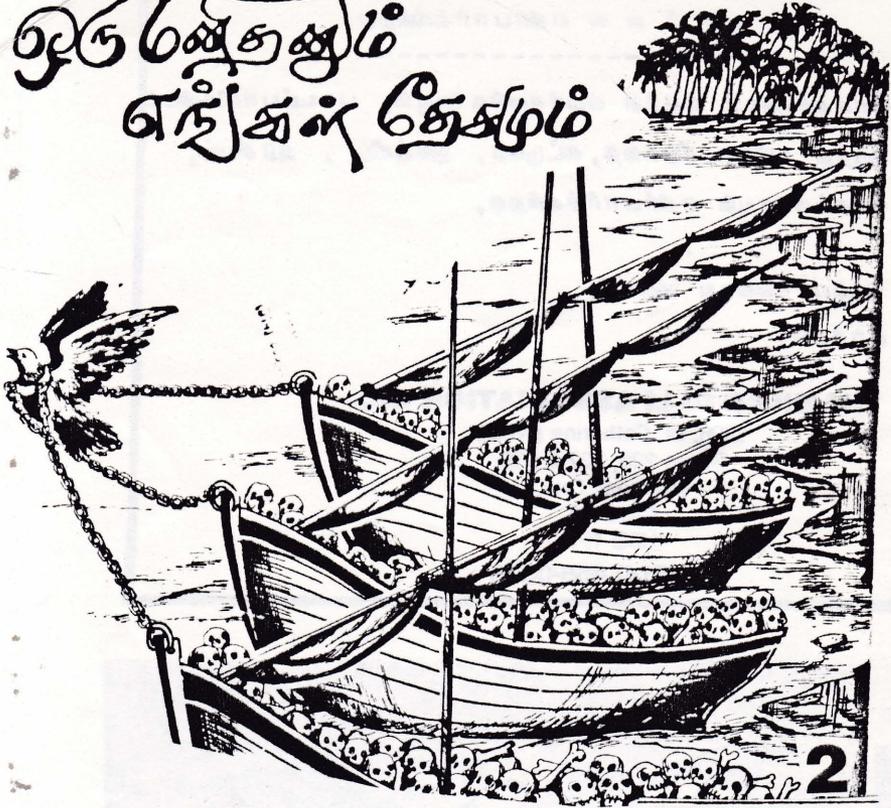
“சொம்ப பயம்மா இருக்கு டாக்டர்...”

“ஒண்ணும் பயப்படாதீங்க. நான் இருக்கேன்...”

“நீங்க இருப்பீங்க... நான் இருப்பேனா டாக்டர்?!”

— இரா. சூதர்

ஒரு ஷேதலும் எந்நிகர் தோஷமும்

குறுநாடல்

குளிர்மையான கடல் காற்று உடலில் வந்து மோதியது. படகில்
மோதிய கடல் அலைகள் உப்பு நீரையும் அள்ளித் தெளித்தன. அந்த
குளிர்வல் ஈரணியின் உடல் மெல்ல நடுங்கியது. கடலில் இருந்து அடுக்கடுக்காக

எழுந்து வந்த அலைகள் விரைந்து கொண்டிருந்த அந்த மீன்பிடி படகை தலை கீழாக கவிழ்த்து விடுமோ என கூரணி அஞ்சினள். ஒவ்வொரு அலை எழுந்து வந்த போதெல்லாம் அவளுக்கு அந்த அச்சம் ஏற்பட்டது.

வானத்தில் நட்சத்திரங்களை தேடினாள். அவையும் அச்சத்தை ஊட்டுவதற்காகவோ என்னவோ தலைமறைவாகி விட்டன. யாழ்ப்பாணத்து கரையில் இருந்து தெரிந்த மங்கலான மீன் வெளிச்சங்கள் எல்லாம் கூட மறைந்து நீண்ட நேரமாகி விட்டது. நாலாபுறமும் கடல் நீர். கடல் நீரைக் தவிர எதுவுமேயில்லை.

அந்த படகில் தங்கள் தேசத்தைவிட்டு அகதியாக பயணித்துக் கொண்டிருந்த அத்தனை பேர்களுமே அச்சத்தால் தவித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு சிலரைத் தவிர ஏனையவர்களுக்கு கடற்பணம் என்பது புதிய அனுபவம். நடுவழியில் கடற்படையினர் வந்தால் தங்கள் முடிவு கடலிலேயே எழுதப்பட்டுவிடும் என்பது அவர்களுக்கு தெரியும். இது அவர்களின் அச்சத்தை மேலும் அதிகமாக்கியது.

படகை ஓட்டி வந்து கொண்டிருந்த பிரதான ஓட்டியும் அவருக்கு உதவி யாக இரு உதவி ஓட்டிகளும் நீண்ட இந்த கடல்பரப்பில் கடற்படையினரின் நடமாட்டங்கள் உள்ளனவா, கறப்பாக ஏதாவது தெரிகின்றனவா என கூர்ந்து அவதானித்தபடி வந்தனர்.

ரமணி சிந்தனையில் மூழ்கி இருந்தாள். பல தடவைகள் அவள் படகேறி தமிழ் நாட்டு கரைக்கு சென்றிருக்கின்றாள். தன் தேசத்தின் கடமைகளை நிறைவேற்ற அவன் செய்த பயணங்கள் அவை. ஆனால் இப்போது? தன் தேசத்தை விட்டு செல்கிறாள்.

அவளது கடமைகளை ஆற்றந்து செல்வகிரிஸ். மறுபடியும் என்
 தேசத்துக்கு வருவேலு? ரமணி கனத்த உதயத்தடன் சுந்தரேசனை
 நோக்கினாள். சுந்தரேசனும் ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தான்.
 அவள் மேல் தலை வைத்து சிவகாமி சாய்ந்திருந்தாள். அவள்
 சன்கள் மூடி இருந்தன.

சுரணி கடலை பார்த்தபடி வந்தாள். படகின் பின்புறமாக
 கடல் நீர் சுகைசுகையாக தள்ளியது. வானத்த ஊபட்டு அது
 வெள்ளி மணிகளைப் போல பளபளத்தது. அந்த சூழ்நிலையில்
 அக்காட்சி பார்ப்பதற்கு இரம்யியமாய் இருக்கும். சுரணி
 அதனைத்தான் வேடிக்கை பார்த்து கொண்டு வந்தாள்.

"அன்னை எப்ப இராமேஸ்வரம் போய் சேருவோம்?"
 ரமணியின் அருகில் அமர்ந்திருந்தவர் கேட்டார். ரமணியைவிட
 அவருக்கு சில வயதுகள் அதிகமாக இருக்கலாம். அவர் கேட்கும்
 போது இந்த கணமே இந்த படகு அக்கரைக்குப் போய்விடாதா
 என்றது போன்ற உதங்கம் தெரிந்தது.

"இப்ப இந்த படகு பாலைவீடுக்கு போகிறது. இன்று
 இரவு அங்கு போய் சேர்ந்து விடும். நாளை இரவு அங்கிருந்து
 புறப்பட்டு மங்கூர் கடல் வழியாக இராமேஸ்வரக் கடற்கரைக்கு
 போய் சேரும் போது விடியும் நேரமாய் இருக்கும்".

"இரண்டு தினங்கள் இந்த நாசனையைப் போன கடலில் கிடந்து
 சாகத்தான் வேண்டும்" எரிச்சலுடன் கேள்வி கெட்டவர் கறிநீர்
 ரமணி பதில் கூறும் இலேசாக புன்முறுவல் புத்தான்.

சற்று நேர அமைதியின் பின் மறுபடியும் கேட்டார் " அண்ண
இந்த படகு தாண்டு கீண்டு போய் விடாதோ " இதற்கு ரமணி
பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை. அவரையே சிறிது நேரம் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். கேள்வி கேட்டவருக்கு தனது கேள்வி
அநாவசியமான கேள்வி என பட்டிருக்க வேண்டும். அசட்டு சிரிப்பு
ஒன்றை உதிர்த்தார்.

" அண்ண குறை நினைக்கப் படாது. இப்பதான் முதல்
தடவையாக படகில் போறன் " என்று சமாதானம் கறிஞர்.

அவரது மடியில் அவ்வரை தலைவைத்து நித்திரைக்கு முயற்சி
செய்து கொண்டிருந்த அவரது மனைவி எழுந்து படகோடு சாய்ந்து
கொண்டார்.

வேடிக்கை பார்த்தபடி நடைபெற்றது கொண்டிருந்த
சம்பாஷணையை காணிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஆரணி அந்த
பெண்ணைப் பார்த்து நட்புடன் ஒரு சிரிப்பை உதிர்த்தான்.
அப் பெண்ணும் சிரித்தாள்.

" நீங்க எங்க இருந்து வாரீயள் " - ஆரணி அந்தப்
பெண்ணிடம் கேட்டாள்.

" அக்கவேலி. நீங்கள் ?

" யாழ்ப்பாணம் " .

" ஆரணிக்கு ஒரு புது சினேகிதம் கிடைச்சிருக்கு போல " அங்கு
நடைபெற்றது கொண்டிருந்த சம்பாஷணையில் தாலும் கலந்து
கொள்ள முன் வந் தான் கந்தரேசன். அந்த சம்பாஷணை
களை கட்டியது.

" இப்ப ஒரு புகை இழுத்தால் நல்லா இருக்கும் " என்று

கதிரேசனுக்கு பின்னால் இருந்த நடுத்தரவயதானவர் கையைத் துளாவி ஒரு பீடியை எடுத்த தன்னிடம் இருந்த தீப்பெட்டியால் அதனை பற்ற வைக்க முயன்றார். கடல் காற்றை சீக்கிரச்சீயை அணைத்தது. சலித்ததுக் கொண்டார். கடும் பிராத்தனம் செய்து ஒருவாறு பீடியை பற்ற வைத்த ஒரு சம் இழுத்து உற்சாகமாக புகையை விட்டார்.

" யாரடா அது கட்டையிலே போறவன். பீடி குடிக்கியன் -" பிரதம ஓட்டி ஊத்திரமாக கத்தினார்.

" மூலுக்கு ஒரு தம் ஊழுத்தால் தான் அண்ணா" . . . என்றபடி அவர் மறுபடி ஒரு தரம் தம் இழுத்தார் ஊத்திரார்.

" அடேய் அவனை ஊக்கி கடலிலே போடுங்கோடா" என்ற கோபமாய் வந்த பிரதம ஓட்டியின் குரலுக்கு பின்னால் ஊதானங்களிலும் அர்ச்சனையும் வந்தது.

" என்னடா இது வம்பாய் போய் விட்டது என பீடி குடித்தவர் திகைத்துப் போய் நின்றார். படகில் வேலேசான சவசலப்பு. அவருக்கு ஏதோ கறையுடைய கதிரேசன் திரும்பியபோது உதவி ஓட்டிகளில் ஒருவர் அவரை நோக்கி வந்தார்.

" பீடி, சிகரெட் ஒன்றும் கடலிலே குடிக்கப் படாது அண்ணா. நெருப்பு வெளிச்சம் படகை காட்டிக் கொடுத்தது போடும். அதை கடலில் போட்டிடுங்கோ"

" அட முதலே தெரியாமல் போச்சுது" என்ற வருத்தமாக கறியபடி பீடியை ஊக்கி கடலில் எறிந்தார். எறிய முன்பும் ஒரு தம் இழுத்து விட்டுக் கொண்டார்.

கடல் அலைகளின் வேகம் அதிகமாகியது. படகின் குயக்கல் அதிகமாகியது. சிவகாமியும், அச்சவேலிப் பெண்ணும் கடலில் வாந்தி எடுத்தனர். ஒரு சில ஆங்கிலும் கடலில் வாந்தி எடுத்தனர்.

வானத்தில் சில நட்சத்திரங்கள் கண் சிமிட்டின. நிலவு கடகை ஓரத்தியபடி வந்து கொண்டிருந்தது. அவரவரே சரிந்தம், ஒருவர் மடியில் ஒருவருமாக பாதி உறக்கமும் விழிப்புமாய் இருந்தனர். ரமணியும் சற்று நேரம் கண்ணயர்ந்தாள்.

வேகமாக வந்த அலை படகில் மோதி கடல் நீரை படகில் அள்ளி எறிந்த போது திருக்கீட்டு ரமணியும் கண் விழித்தாள். "சீ" என்றபடி தூள் முகத்திலும், கழுத்திலும் வழிந்த கடல் நீரை ஓடைத்துக் கொண்ட ஊரணி "அங்க பாருங்கோ" என்று கடலில் கை காட்டினாள். ஊரமாக ஒரு அடி உயரத்தில் பனைமரங்கள் தெரிந்தன.

"வதோ ஒரு கரைக்குக் கிட்ட போய் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று ரமணி கூறினாள்.

"பாலை தீவுக்கு வந்து விட்டோம். இந்தப் பக்கமாய் நேவிக் காரங்களின் நடமாட்டம் கூட. அவ தானமாக எல்லோரும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" பிறதம ஓட்டி கூறினார்.

"படகு இப்போது வேகம் தணிக்கப்பட்டு மெல்லமாக ஊர்ந்தது. அரை குறையாக நித்திரையில் இருந்தவர்கள் எழுந்து, எல்லோரும் கடலையே அவதானமாக பார்த்தபடி வந்தனர்.

"கடலில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. பிறகு எப்படி நேவிக் காரன் வாறது தெரியும்" ஊரணி ரமணியிடம் தணிந்த குரலில் கேட்டாள்.

" சூரமரக கடலில் கறப்பாக ஏலும் தெரிந்தால் அதை வைத்துதான் கண்டு பிடிப்பார்கள் " என்று ரமணி கூறிக் கொண்டிருந்த போது எழுந்து நிற்கு கடலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த உதவி ஓட்டி ஒருவர் கத்தினார் " அண்சூச்சி கறப்பு ஒன்று தெரியுது " -

உகார் அடைந்த பிரதம ஓட்டி கர்ந்து கவனித்தார்.

" ஒமடா டேய் நேவிக்காரன் போலத்தான் கிடக்கு " படகு முழுவதும் மறுபடி அச்சமும், பீதியும் பரவியது.

அந்தப் படகு கறப்பை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

- (தொடரும்).

மகிழ்ச்சியோடு உரழித்துக்கொள்!

கண்டனக் கலை கலைக்கல்
படைப்பாளிகள் ஒடுவதும்
கலைக்கல் உரழியுமே
சேத்யூர் உக்கிரகம் (மேலு)
அவர்களின்

திருமணம் செஷியுமேதம்
நிறைபெய்தது.

மணமக்களும் பரந்தர உரழித்துக்கொள்!.

உளங்கலிந்த
தீபாவளி வரழ்த்துக்கள்

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM
WOODLANDS

A FINE TRADITION IN INDIAN
COOKING - VEGETARIAN AND
NON - VEGETARIAN

SPECIALIZING IN SOUTH AND NORTH
INDIAN DISHES - CATER PARTIES

வூட்லாண்ட்ஸ்
உணவகம்.

தென்னிந்திய
தமிழ் உணவு வகைகள்

தீட்டல்
புறல்
சாஸா தோசை
ஊத்தப்பம்
சாஸ்பாதி
தென் உணவு வகைகள்.

IDLI
VADA
MASALA DOSA
UTHAPPAM
SAMBAR
VEGETARIAN THALI
VEGETARIAN PLATE
AND MORE

1241, GUY(CRNR ST.CATHERENE)
MONTREAL , QUEBEC
TEL: (514) 933-1553

* STRICTLY THE BEST QUALITY
GUARANTEED 22K+ GOLD,
BANGLES AND ENGAGEMENT RINGS.

* UNBEATABLE LOWEST PRICES

* SPECIALIZED IN MALIYA MUTTU,
PRABHA AND THALIKODI CHAINS

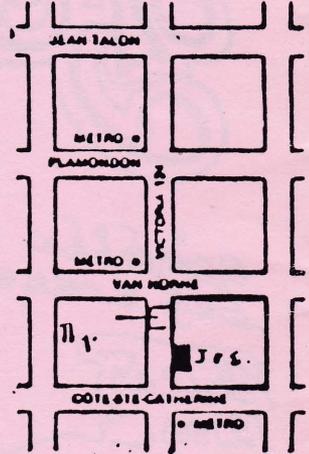
* WE DO MINOR REPAIRS AND
ADJUSTMENT

எங்களது இனிய தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

J.P.S. Jewellers inc.

5991 VICTORIA Ave., Suit 2,
MONTREAL, QUEBEC H3W 2H6
TEL: (514) 343-5333
TELEX: MTL 05-25-134

* உத்தரவாதமுள்ள 22
காரட்டில் அமைந்த
வளையல்கள், நிச்சயாச்சத்த
மோதிரங்கள்.

* மிகக் குறைந்த விலையில்

* தரமான மல்லிகை முத்து,
பீர்பா மற்றும் தாலிக் கொடி

* மற்றும் சிறு
திகுத்தவேலைகட்கும்

MONDAY CLOSED
TUESDAY-SATURDAY
10 A.M. - 7.30 P.M.
SUNDAY
12 NOON - 8 P.M.

விளம்பரமின்றி வியாபாரமில்லை **தமிழ்த்தென்றல்** விளம்பரமின்றி வியாபாரமில்லை

மொன்றியால் தமிழ் நேயர்களுக்காக பல வருடங்களாக மொன்றியால் CFMP1410 அலை வரிசையில் ஒலிபரப்பிவரும் தமிழ்த்தென்றல் இனிய பாடல்கள், உலகச்செய்திகள், இலக்கிய விருந்து போன்ற பல சுவையான அம்சங்களுடன் காற்றில் மிதந்து வருகின்றது. உங்கள் குழந்தைகளின் பிறந்தநாள் விழாக்களை அறியத்தரவும், வியாபார ஸ்தலங்களை விளம்பரப்படுத்தவும், தமிழ்த்தென்றல் உங்களோடு இணைகின்றது. நிகழ்ச்சியின் விமர்சனங்களை தென்றல் எதிர்பார்க்கின்றது.

MUGESH JEWELLER

முகேஷ்

ஆவலாஸ்
 கரம்தந்திரத்திய
 திங்கநகைகளுக்கும்
 நின்னியர் தாமதவ
 நிபிரித காயக-வைவர
 வெள்ளி ஆபரணங்க
 ளுக்கும்,
 நல்குமுள்ள ஒவ்வ
 ன் தாபனம்.

உங்கள் தேவைகளுக்கேற்ப
 ஆபரணங்கள் அழுதுவெந்
 தியாரிஸ்கூடும், புரையா
 படுத்தும் இன்றைகருவிகள்.

கங்கா வீதி,
 620 Cathcart St,
 320 அறை
 Room

தொலைபேசி 861-3110
 PHONE

